

Què fer amb Netanyahu?



Jordi Juan
Director

Cada vegada és més difícil ser indiferent al que passa a Gaza. Ja no es tracta de l'altíssima xifra de morts – més de 64.000 segons fonts palestines –, ni de la fam que pateix la població, sinó que els discursos desafiant del Govern de Benjamin Netanyahu indiquen que l'operació militar (cada vegada es parla més de genocidi o d'extermini) no sembla tenir final. En aquestes circumstàncies, no és estrany que la indignació de la ciutadania es faci sentir de totes les formes possibles, i encara més quan els governs que els representen han fracassat a l'hora de frenar una atrocitat d'aquesta mena.

Què es pot fer? És clar que la protesta no és contra Israel, ni contra els seus ciutadans. Molts són els primers que clamen contra la deriva de la fugida cap endavant de Netanyahu. Avui mateix publiquem una entrevista amb la historiadora israeliana Irit Keynan, que demana ajuda internacional per aturar la guerra.

El malestar i la impotència davant aquests crims han fet créixer aquests últims dies les protestes a tot Europa. A Espanya també, i algunes causen indignació, i d'altres, hilaritat. Es discuteix, amb raó, que no hi ha motiu perquè els ciclistes que disputen la Vuelta a

Espanya puguin veure en perill la seva integritat física per les protestes dels manifestants. I es pren de broma l'intent d'una flotilla de vaixells que intenta portar aliments als ciutadans que es moren de gana a Gaza. En tots dos casos predomina una mateixa voluntat: no ser impassibles davant la situació que pateix la població de Gaza.

En aquest context, el Govern d'Espanya, que ha estat un dels més crítics amb l'actuació de Netanyahu des del principi de la crisi, va fer ahir un salt qualitatiu amb un nou paquet de mesures contra Israel. Malgrat que l'avalua la seva clara estratègia de confrontació en aquesta guerra, és evident que Pedro Sánchez ha captat la irritació i la ràbia generalitzades que desperta l'actuació del Govern israelià i no ha volgut deixar passar l'oportunitat.

Lamentablement, servirà de poca cosa. Netanyahu s'enrocarà encara més i apareixerà disdissat de víctima per dir als seus compatriotes que el món està contra Israel. Només el podria aturar Donald Trump, i no sembla que estigui per la feina.

ELS SEMÀFORS

Núria Solà
Restauradora



La dona que és al capdavant de la Bodega Sepúlveda exercirà durant els propers anys la presidència del Gremi de Restauració de Barcelona. Serà la primera dona a presidir-lo. / P. 27

Miriam Reyes
Poeta



La gallega va guanyar ahir el premi Nacional de Poesia, que concedeix el Ministeri de Cultura, per la seva obra *Con*. Un poemari, segons el jurat, que destaca per la seva "intel·ligència lingüística". / P. 34

François Bayrou
Primer ministre de França



Amb menys de nou mesos en el càrrec, Bayrou presentarà avui al president Macron la seva dimissió després de perdre ahir, per ampli marge, la moció de confiança al Parlament francès. / P. 3

Javier Milei
President de l'Argentina



El partit ultraliberal de Milei, La Llibertat Avança, va patir diumenge una sonora derrota en les eleccions de la província de Buenos Aires davant el peronisme. / P. 5

LA IMATGE

JAVIER ETXEZARRETA / EFE



Festivitat dividida. Desfilada de l'Alarde mixt a Hondarribia (Gipuzkoa), que va celebrar ahir la seva festa major, amb la companyia Jaizkibel; després va tenir lloc la marxa tradicional, on les dones participen només com a cantineres



PEL FORAT DEL PANY

Les al·legories de Trump

Ahir la comunitat catòlica va celebrar la festa de la Nativitat de Maria. Dins de l'Església, l'habitual és celebrar novenes en honor de la Mare de Déu. Donald Trump va optar per una altra via. El president dels Estats Units, a qui el difunt líder evangèlic James Dobson va definir com un "nadó cristià" per la seva condició de "nónat a la fe", va publicar un missatge a la xarxa social de la seva propietat, Truth Social, amb una imatge de la Mare de Déu i un missatge senzill: "Felicitats, Maria, Reina de la Pau".

Hi va haver qui va recordar l'escena de *La chaqueta metèdica*, el film de Stanley Kubrick, en què els marines cantaven el *Moltes felicitats* per Nadal per felicitar Jesús. Parlant de pel·lícules bèl·liques, Trump va publicar la imatge tot just l'endemà d'haver-se presentat com el tinent coronel Kilgore de la pel·lícula de Coppola *Apocalypse now*, per amenaçar Chicago amb l'acció del seu nou Departament de Guerra. Parafrasejant Kilgore, no costa d'imaginar Trump dient-se: "M'encanta l'olor dels meus missatges a les xarxes al matí...".



PENSEM QUE...

Un homenatge merescut

El pedagog Josep Gassó, mort el desembre passat, va ser molt més que un referent de l'educació en el lleure. El fundador i president de Fundació de l'Educació va ser, durant tota la seva vida, un lluitador incansable contra les desigualtats socials infantils, un gran promotor de l'associacionisme i un dels principals impulsors de la Taula del Sector Social de Catalunya. Però, a més, Gassó va ser un activista de Bellvitge, una persona entossudada a millorar les condicions de vida dels habitants

d'aquest barri de l'Hospitalet de Llobregat, i molt especialment dels més joves. Al llarg de la seva dilatada trajectòria va rebre nombrosos reconeixements, però potser cap de tan sentit com l'homenatge pòstum que ahir li va retre Bellvitge en el marc de la seva festa major, que aquest any té una especial rellevància perquè fa 60 anys del naixement d'aquest enclavament metropolità. Diu molt a favor del barri i de les seves entitats que sapiguem ser agraïdes amb aquells que, com Josep Gassó, van fer tant per ells.

ÍNDEX

| | |
|---------------------|----|
| INTERNACIONAL | 3 |
| POLÍTICA | 9 |
| OPINIÓ | 14 |
| SOCIETAT | 17 |
| NECROLÒGICS | 21 |
| VIURE | 23 |
| CULTURA | 33 |
| ESPORTS | 38 |
| ECONOMIA | 43 |